

DOBOZI ESZTER

*fehérben – feketében**folyton csak**közeledők és távolodók között**hol utasok utasok hátán**a kevéske önkényed által kijelölt**aprócska szigeten várni**Godot-ra vártak így a kiszáradt fa alatt**várni kinek arca sincs**emlékeidben csak a hír**hogyan eljön egyszer
és folyvást halad feléd
és itt lesz oly közelségben**hogyan nem is lehet közelebb
még fél se tűnt
de már-már szinte egy veled**ebben a képtelen várakozásban is**körötte elnyúlva alszanak**kik itt élnek a padokon
fel-felhorkan egyik-másik
párnája tömött nylontasak
egy felriad üvegből kortyol**valami bornak nevezett kotyvalékot
van aki már a hónod alá szorított
táskáddal szemez a másik itt ürítkezik
és van aki köp feléd egy jókorát
szitkokat szűr át megritkult fogsorán
loccsan mint hányadék a forró köveken**veszélyes övezet lélegzetvisszafajtván figyeled
tőle kit várton várva vársz itt van a gyógyító követ
s a fényes lobogásban mely most támad kívüled
áll a két alak a zajló város felett**talpig fehérben – feketében s a szájakon illanó fohász*

→

én/te/ő

úgy vagyunk már

mint akikben

két évszázad

hallgatása ottrekedt

mint akikben

legalább két hosszú század

minden hallgatása tornyosul fel

olyanok éppen

szülőanya és örök gyerek

két külön való

ki mégis egy

és nincsen kérdés

mert nincsen válasz

csak a végtelenség némasága

az űri csendben csak a működés zaja

de meg-megvillan még valami

abból ami ösztönös volt egykor

küldi még jelzéseit a mélyvilág

a halhatatlan intuíció

ki-kitör magából

ez volna hát mit úgy hívnak én/te/ő

a legcsupaszabb legvégső való

hol összeadódik minden

mi volt mi lesz

Pascal háromszögében

ahogy a számok föl-fölizzanak

mint a rendíthetetlen törvény maga

a meghaladhatatlan

és fölzeng mint mennyei hangzat

mégis ami kimondhatatlan itt

földhözragadtságunkban örök mulasztás marad